

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä lokakuuta 1997

N:o 958—963

SISÄLLYS

N:o		Sivu
958	Laki Euroopan yhteisön ympäristömerkin myöntämisyjärjestelmästä	3663
959	Asetus Latvian kanssa tehdyn viisumivapaussopimuksen voimaansaattamisesta	3665
960	Asetus Uzbekistanin kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta	3666
961	Valtioneuvoston päätös heksakloorietaanin käytön rajoittamisesta	3667
962	Valtioneuvoston päätös pakkauksista ja pakkausjätteistä	3668
963	Verohallituksen päätös ennakon alarajasta ja kantoeristä	3674

N:o 958

Laki

Euroopan yhteisön ympäristömerkin myöntämisyjärjestelmästä

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään yhteisön ekotuotemerkin myöntämisyjärjestelmästä annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston asetuksen (ETY) N:o 880/92, jäljempänä neuvoston asetus, täytäntöön panemiseksi tarpeellisista asioista.

2 §

Toimivaltainen elin

Neuvoston asetuksen 9 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen elin Suomessa on SFS-Sertifiointi Oy.

Toimivaltaisen elimen on tehtävässään noudatettava hallintomenettelylain (598/1982), tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain (232/1966) ja kielilain (148/1922) säännöksiä siltä osin kuin neuvoston asetuks-

sesta ei muuta johdu. Toimivaltaisen elimen asiakirjojen julkisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten asiakirjoista säädetään.

Neuvoston asetuksen mukaisia tehtäviä toimivaltaisessa elimessä hoitavat henkilöt toimivat virkamiehen vastuulla.

3 §

Tarkastus ja valvonta

Asianomaisella ministeriöllä ja valtiontalouden tarkastusvirastolla on oikeus tarkastaa ja valvoa SFS-Sertifiointi Oy:n toimintaa toimivaltaisena elimenä.

4 §

Maksut

Yhteisön ympäristömerkin myöntämistä koskevista hakemuksista ja merkin käytöstä perittäviin maksuihin sovelletaan valtion

HE 91/1997
YmVM 8/1997
EV 123/1997

Neuvoston asetus (ETY) N:o 880/92; EYVL N:o L 99, 11.4.1992, s. 1

maksuperustelakia (150/1992) siltä osin kuin asiasta ei säädetä Euroopan yhteisön lainsäädännössä.

päätöksestä saa valittaa lääninoikeuteen noudattaen mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

5 §

7 §

*Salassapitovelvollisuuden rikkominen**Tarkemmat säännökset*

Rangaistus neuvoston asetuksen 13 artiklassa säädetyn kiellon rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Asianomainen ministeriö voi antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanemiseksi.

8 §

Voimaantulo

6 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997.

Muutoksenhaku

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon vaatimiin toimiin.

Toimivaltaisen elimen ympäristömerkin myöntämistä koskevassa asiassa antamasta

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

N:o 959

Asetus

Latvian kanssa tehdyn viisumivapaussopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Riikassa 28 päivänä heinäkuuta 1997 Suomen tasavallan hallituksen ja Latvian tasavallan hallituksen välillä viisumivapaudesta tehty sopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 9 päivänä lokakuuta 1997 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaih-

dettu 9 päivänä lokakuuta 1997, tulee voimaan 8 päivänä marraskuuta 1997 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä marraskuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 960

A s e t u s

Uzbekistanin kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Tashkentissa 9 päivänä helmikuuta 1996 tehty Suomen tasavallan hallituksen ja Uzbekistanin tasavallan hallituksen välinen lentoliikennesopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 7 päivänä kesäkuuta 1996 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit

on vaihdettu 26 päivänä syyskuuta 1997, tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997, niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 961

Valtioneuvoston päätös
heksakloorietaanin käytön rajoittamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1997

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä päättänyt 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 43 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1412/1992:

1 §

Tällä päätöksellä kielletään heksakloorietaanin (CAS N:o 67—72—1, EINECS N:o 200—666—4) käyttö muiden metallien kuin rautametallien valmistuksessa tai jalostuksessa.

kemikaalilain (744/1989) valvontaviranomaiset.

2 §

Tämän päätöksen noudattamista valvovat

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1997

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

Ympäristöneuvos *Olli Pahkala*

N:o 962

Valtioneuvoston päätös pakkauksista ja pakkausjätteistä

Annettu Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1997

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä päättänyt 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 5 ja 18 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä on 18 § osaksi laissa 605/1997:

1 §

Tarkoitus

Tämän päätöksen tarkoituksena on vähentää pakkauksista ja pakkausjätteistä aiheutuvia ympäristöhaittoja ja samalla ehkäistä kaupan esteiden syntyminen sekä kilpailun vääristyminen ja rajoittuminen.

Ensisijaisena tavoitteena on ehkäistä pakkausjätteiden syntymistä ja muina tavoitteina käyttää pakkauksia uudelleen, kierrättää ja muulla tavalla hyödyntää pakkausjätteitä sekä siten vähentää näiden jätteiden loppusijoitusta.

2 §

Sovellettamisala

Tätä päätöstä sovelletaan Suomessa markkinoille luovutettaviin ja täällä kulutettaviin pakkauksiin ja niistä syntyviin pakkausjätteisiin sen lisäksi, mitä niistä muualla säädetään.

3 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *pakkauksella* mistä tahansa materiaaleista koostuvaa tuotetta, joka on tarkoitettu tavaran säilytykseen ja suojaamiseen sekä mahdollistamaan sen käsittelyn ja kuljetuksen tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle ja helpottamaan sen esillepanoa; samaan tarkoitukseen käytettävää kertakäyttötuotetta pidetään myös pakkauksena; pakkauksiin luetaan kuitenkin ainoastaan 2 momentissa tarkoitettut pakkaukset;

2) *pakkausjätteellä* pakkausta tai pakkausmateriaalia, jonka sen haltija on poistanut tai aikoo poistaa käytöstä taikka on velvollinen poistamaan käytöstä, lukuun ottamatta tuotantojäännöstä;

3) *pakkaajalla* ammattimaista tuotteen pakkaajaa tai pakatun tuotteen maahantuoja;

4) *pakkausjätteen jätehuollolla* pakkausjätteen keräystä, kuljetusta, hyödyntämistä ja käsittelyä;

5) *ehkäisemisellä* pakkauksen ja pakkaus-

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY; EYVL N:o L 365, 31.12.1994, s. 10

Komission päätös 97/129/EY; EYVL N:o L 50, 20.2.1997, s. 28

Komission päätös 97/138/EY; EYVL N:o L 52, 22.2.1997, s. 22

Ilmoitettu neuvoston direktiivin 83/189/ETY, muut. 182/88/ETY ja 94/10/EY mukaisesti

jätteen määrän ja ympäristöhaittojen vähentämistä pakkauksen koko elinkaaren aikana etenkin kehittämällä ympäristön kannalta puhtaita tuotteita ja tekniikoita;

6) *uudelleen käyttämisellä* kaikkia toimia, joilla elinkaarensa aikana tietty vähimmäismäärä käyttökertoja kestävänsä suunniteltu ja tehty pakkaus joko täytetään uudelleen tai käytetään samanlaiseen tehtävään kuin se oli alunperin tarkoitettu, riippumatta siitä, käytetäänkö hyväksi kaupan olevia oheistuotteita, jotka on tarkoitettu pakkauksen uudelleen täyttöön; tällaisesta pakkauksesta tulee pakkausjäte, kun sitä ei enää täytetä tai käytetä uudelleen;

7) *hyödyntämisellä* jäteasetuksen (1390/1993) liitteessä 5 tarkoitettua toimintaa, jonka tarkoituksena on ottaa talteen ja käyttöön pakkausjätteen sisältämä aine tai energia;

8) *kierrätyksellä* jätteen jälleenkäsittelyä tuotantoprosessissa tai käyttöä raaka-aineeksi joko alkuperäiseen tarkoitukseensa tai muuhun tarkoitukseen, mukaan luettuna orgaaninen kierrätys, mutta pois luettuna energiakäyttö;

9) *orgaanisella kierrätyksellä* pakkausjätteen biohajoavien osien aerobista tai anaerobista käsittelyä mikro-organismien avulla valvotuissa oloissa siten, että tuloksena saadaan stabiiloituja orgaanisia aineita tai metaanina; kaatopaikkakäsittelyä ei kuitenkaan pidetä orgaanisena kierrätyksenä;

10) *energiakäytöllä* polttokelpoisen pakkausjätteen suoraa polttoa muun jätteen tai aineen kanssa tai yksinään siten, että lämpö otetaan talteen;

11) *käsittelyllä* jäteasetuksen liitteessä 6 tarkoitettua toimintaa, jonka tarkoituksena on jätteen vaarattomaksi tekeminen tai lopullinen sijoittaminen;

12) *taloudellisella toimijalla* pakkaajaa sekä pakkausmateriaalin toimittajaa, pakkauksen valmistajaa, jalostajaa, täyttäjää ja käyttäjää, maahantuojaa, kauppa- ja jakelijaa; sekä

13) *tuottajayhteisöllä* taloudellisten toimijoiden muodostamaa oikeustoimikelpoista yhteisöä, joka toimii tämän päätöksen toteuttamiseksi yhden tai useamman pakkausmateriaalin tai pakkauslajin osalta.

Pakkauksiin luetaan ainoastaan:

1) myyntipakkaus eli primaaripakkaus, joka on tarkoitettu myyntipaikalla loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön säilytykseen;

2) ryhmäpakkaus eli sekundaaripakkaus, joka on tarkoitettu tietystä myyntiyksiköiden määrästä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö ryhmä sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö sitä ainoastaan myyntipaikalla; se on myös mahdollista poistaa tuotteesta ilman, että tuotteen ominaisuudet muuttuvat; sekä

3) kuljetuspakkaus eli tertiäripakkaus, jonka tarkoituksena on helpottaa tietyn myyntiyksiköiden tai ryhmäpakkausten määrän käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää niiden fyysistä käsittelyä ja kuljetusvaurioita; kuljetuspakkauksena ei kuitenkaan pidetä maantie-, rautatie- ja lentokuljetuksissa käytettävää konttia.

4 §

Vähimmäistavoitteet

Tämän päätöksen tavoitteena on, että 30 päivään kesäkuuta 2001 mennessä:

1) pakkausjätteitä syntyy vuodessa suhteessa Suomessa kulutettavien pakattujen tuotteiden määrään vähintään 6 prosenttia vähemmän kuin vuonna 1995;

2) kaikista käytetyistä pakkauksista käytetään vuodessa uudelleen ja kaikesta pakkausjätteestä kierrätetään tai hyödynnetään muulla tavoin yhteensä vähintään 82 prosenttia käytettyjen pakkausten painosta;

3) kaikesta pakkausjätteestä hyödynnetään vuodessa vähintään 61 prosenttia pakkausjätteen painosta siten, että pakkausjätteestä kierrätetään vähintään 42 prosenttia ja kustakin jättemateriaalista vähintään 15 prosenttia pakkausjätteen painosta; sekä

4) kuitupakkausten jätteistä hyödynnetään 75 prosenttia ja kierrätetään 53 prosenttia, lasipakkausten jätteistä kierrätetään 48 prosenttia, metallipakkausten jätteistä kierrätetään 25 prosenttia ja muovipakkausten jätteistä hyödynnetään 45 prosenttia.

5 §

Pakkaajan ja muun taloudellisen toimijan velvollisuudet

Pakkaajan on ehkäistävä pakkausjätteen syntymistä, huolehdittava pakkauksen käytämisestä uudelleen ja pakkausjätteen hyödyntämisestä sekä vastattava tästä aiheutuvista kustannuksista markkinoille luovutta-

miensa pakkausten määrän ja laadun mukaisessa suhteessa siten, että 4 §:ssä säädetty vähimmäistavoitteet saavutetaan ja että muut tässä päätöksessä pakkaajalle säädetty velvollisuudet täytetään.

Muun taloudellisen toimijan kuin pakkaajan on toimittava siten, että pakkaaja voi täyttää sille 1 momentissa säädetty velvollisuudet.

6 §

Taloudellisten toimijoiden yhteistoimintavelvollisuudet jätehuollossa

Taloudellisten toimijoiden on tuottajayhteisöjä muodostamalla ja ylläpitämällä tai muuten yhteistoimin huolehdittava niille 5 §:ssä säädettyjen jätehuoltoa koskevien velvollisuuksien täyttämisestä.

7 §

Kunnan ja jätteenkuljetuksen suorittajan velvollisuudet

Kunnan ja sopimusperusteisessa jätteenkuljetuksessa pakkausjätteen kuljetuksen suorittajan tulee hallintaansa saamansa pakkausjätteen osalta toimia siten, että 4 §:ssä säädetty pakkausjätteen hyödyntämistä koskevat vähimmäistavoitteet saavutetaan ja muut tässä päätöksessä säädetty velvollisuudet täytetään.

8 §

Pakkauksen luovuttaminen käytettäväksi uudelleen

Kuluttajalla tai pakkauksen loppukäyttäjällä on oikeus luovuttaa pakkaus pakkaajan ohjeen mukaisesti puhdistettuna ja lajiteltuna pakkaajalle käytettäväksi uudelleen.

9 §

Pakkausjätteen luovuttaminen hyödynnettäväksi

Järjestetyssä jätteenkuljetuksessa pakkausjätteen tuottajan on toimitettava pakkausjäte lajiteltuna kiinteistöllä tai muualla olevaan keräyspaikkaan, jos kunnallisessa jätehuoltomääräyksessä niin määrätään.

Muussa kuin järjestetyssä jätteenkuljetuk-

sessä pakkausjätteen haltija voi luovuttaa hyödynnettävän pakkausjätteen pakkaajan hyödynnettäväksi sen mukaan kuin tämän kanssa sovitaan. Sopimusperusteisessa jätteenkuljetuksessa kuljetuksen suorittajalla ja kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa kunnalla pakkausjätteen haltijana on sama oikeus.

10 §

Pakkausjätteen luovuttaminen suoraan hyödynnettäväksi

Järjestettyyn jätteenkuljetukseen liittynyt pakkausjätteen tuottaja voi luovuttaa hyödynnettävän pakkausjätteen pakkaajan ohjeen mukaisesti puhdistettuna ja lajiteltuna suoraan pakatun tuotteen myyntipaikan yhteydessä olevaan tai pakkaajan kunnan kanssa sopimaan keräyspaikkaan sieltä edelleen pakkaajan hyödynnettäväksi.

11 §

Pakkaajan, kunnan ja kuljetuksen suorittajan yhteistyö jätehuollossa

Pakkaajan, kunnan ja sopimusperusteisessa jätteenkuljetuksessa kuljetuksen suorittajan on oltava keskenään yhteistyössä järjestäessään pakkausjätteen hyödyntämistä ja muuta siihen liittyvää jätehuoltoa kunnassa.

12 §

Jätehuollon järjestämisvelvollisuuden siirtyminen

Kun pakkausjäte luovutetaan tämän päätöksen mukaisesti pakkaajalle hyödynnettäväksi, jätelain 3 luvussa tarkoitettu jätehuollon järjestämisvelvollisuus siirtyy tämän pakkausjätteen osalta pakkaajalle.

13 §

Pakkausmateriaalin merkintä

Jos pakkauksen materiaali merkitään, suositellaan käytettäväksi ensisijaisesti tunnistusjärjestelmää, josta säädetään pakkausmateriaalien tunnistusjärjestelmän vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti tehdyssä

komission päätöksessä 97/129/EY. Pakkauksen merkintä tehdään joko itse pakkaukseen tai sen etikettiin. Merkinnän tulee olla sekä selvästi nähtävissä että luettavissa myös sen jälkeen, kun pakkaus on avattu.

14 §

Pakkauksen perusvaatimukset

Pakkaajan on huolehdittava siitä, että pakkaus täyttää tämän päätöksen liitteessä määritellyt pakkausten koostumusta, uudelleenkäytettävyyttä ja hyödynnettävyyttä koskevat perusvaatimukset.

Jos pakkaus vastaa yhdenmukaistettua standardia, jonka viitenumero on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, tai muuta standardia, josta on ilmoitettu komissiolle pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti ja jonka viitenumero on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, pakkauksen katsotaan täyttävän 1 momentissa tarkoitetut vaatimukset.

15 §

Pakkauksen raskasmetallipitoisuus

Pakkaajan on huolehdittava siitä, että pakkauksen tai sen osan lyijyn, kadmiumin, elohopean ja kuudenarvoisen kromin yhteispitoisuudet eivät ylitä 600 ppm painosta 1 päivästä heinäkuuta 1998, 250 ppm painosta 1 päivästä heinäkuuta 1999 ja 100 ppm painosta 1 päivästä heinäkuuta 2001.

Edellä 1 momentissa mainittuja raja-arvoja ei sovelleta pakkaukseen, joka koostuu kokonaan kristallilasia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 69/493/ETY määritellyistä kristallilasilasista.

16 §

Seurantatietojen antaminen

Pakkaajan, jonka pakattujen tuotteiden verollinen myynti tai arvo on kalenterivuonna vähintään viisi miljoonaa markkaa, on vuosittain kesäkuun loppuun mennessä ilmoitettava Suomen ympäristökeskukselle edellistä vuotta koskevat tiedot siten kuin siitä säädetään tietokantajärjestelmään liittyvien taulu-

koiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti tehdyssä komission päätöksessä 97/138/EY.

Kunnan ja sopimusperusteisessa jätteenkuljetuksessa kuljetuksen suorittajan, joka itse hyödyntää pakkausjätettä, tulee 1 momentissa tarkoitetulla tavalla ilmoittaa hyödyntämänsä pakkausjätteen laji ja määrä.

Suomen ympäristökeskus kokoaa saamansa seurantatiedot ja toimittaa ne edelleen komissiolle 18 kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta tiedot on koottu. Silloin, kun annetaan 19 §:ssä tarkoitettu kertomus, seurantatiedot annetaan samanaikaisesti.

17 §

Tiedotus ja neuvonta

Pakkaajan, kaupan, kunnan ja sopimusperusteisessa jätteenkuljetuksessa kuljetuksen suorittajan on omalta osaltaan ja tarpeen mukaan yhteistoiminnassa huolehdittava tämän päätöksen ja sen tavoitteiden toteuttamisen vaatimasta tiedotuksesta ja neuvonnasta sekä erityisestä yleisölle ja taloudellisille toimijoille suunnatusta tiedotuskampanjasta.

Tiedotuksessa ja neuvonnassa on varmistettava, että kaikki pakkausten käyttäjät ja erityisesti kuluttajat saavat tarvittavat tiedot:

1) käytettävissä olevista palautus-, keräys- ja hyödyntämisjärjestelmistä;

2) pakkausten uudelleen käyttämiseen ja pakkausjätteen hyödyntämiseen ja kierrätykseen liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista; sekä

3) pakkauksissa käytettävistä merkinnöistä.

Suomen ympäristökeskuksen ja alueellisen ympäristökeskuksen tulee tiedottaa jätelain 40 §:ssä tarkoitetun jättesuunnitelman pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevasta osasta sekä osallistua 1 momentissa tarkoitettuun tiedotuskampanjaan.

18 §

Velvollisuuksien ja tehtävien siirtäminen

Pakkaaja ja muu taloudellinen toimija voi sopia jätelain 49 §:n mukaisesti lain 70 §:ssä tarkoitettuun jätetiedostoon merkityn tuottajayhteisön kanssa, että tuottajayhteisö huolehtii sille tämän päätöksen mukaan kuulu-

vista jätehuollon järjestämistä koskevista velvollisuuksista. Tällöin tuottajayhteisö vastaa näistä velvollisuuksista siitä lähtien, kun Suomen ympäristökeskus on saanut tuottajayhteisöltä ilmoituksen tehdystä sopimuksesta.

Tuottajayhteisöt voivat antaa pakkaajalta tai kaupalta sopimuksin saamansa 16 ja 17 §:n mukaiset tehtävät muodostamansa yhtiön tai muun oikeustoimikelpoisen yhteisön tehtäväksi.

19 §

Kertomuksen laatiminen

Suomen ympäristökeskuksen on joka kolmas vuosi laadittava kertomus tämän päätöksen täytäntöönpanosta Suomessa eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY 5 artiklan mukaisesti. Ensimmäinen kertomus kattaa vuodet 1995—1997.

20 §

Jätesuunnitelma

Jätelain 40 §:ssä tarkoitettuun jätesuunnitelmaan sisällytetään pakkauksia ja pakkausjätteitä koskeva osa, jossa selostetaan, miten tämän päätöksen mukaisiin tavoitteisiin päästään.

21 §

Ympäristöministeriön valtuudet

Ympäristöministeriö voi antaa tarkempia

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1997

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

säännöksiä ja ohjeita 4—19 §:n täytäntöönpanosta sekä määrätä yksittäistapauksessa näitä pykäläiä koskevista poikkeuksista, jos poikkeukset ovat Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaisia.

22 §

Pakkokeinot ja seuraamukset

Pakkokeinoista ja seuraamuksista, jotka johtuvat tässä päätöksessä säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättämisestä, säädetään jätelain 10 luvussa.

23 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997.

Tämän päätöksen 14 §:ssä säädetty velvoitteet on täytettävä vuoden 1997 loppuun mennessä. Päätöksen 14 ja 15 §:ssä säädetty velvoitteet eivät koske pakkausta, joka on käytetty tuotteen pakkaamiseen ennen 31 päivää joulukuuta 1994, eikä ennen 31 päivää joulukuuta 1994 valmistettuja pakkauksia, jotka on luovutettu markkinoille viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999. Päätöksen 16 §:ssä säädetty velvollisuus seurantatietojen antamiseen koskee ensimmäistä kertaa vuotta 1997. Päätöksen 17 §:ssä tarkoitettu tiedotuskampanja on toteutettava 30 päivään kesäkuuta 1998 mennessä.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Vanhempi hallitussihteeri *Tuomas Aarnio*

PAKKAUSTEN KOOSTUMUSTA SEKÄ UUELLEENKÄYTETTÄVYYTTÄ JA HYÖDYNNETTÄVYYTTÄ KOSKEVAT PERUSVAATIMUKSET**1) Pakkausten valmistusta ja koostumusta koskevat vaatimukset**

Pakkaus on valmistettava siten, että sen koko ja paino rajoitetaan mahdollisimman pieneksi. Pakkaus on kuitenkin valmistettava siten, että varmistetaan vaadittava turvallisuuden, hygienian ja hyväksyttävyyden taso sekä pakatun tuotteen että kuluttajan kannalta.

Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttäminen tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys, on mahdollista, ja että sen vaikutukset ympäristöön jäävät mahdollisimman vähäisiksi, kun pakkausjäte tai pakkausten jätehuollosta syntyvät jäännökset sijoitetaan.

Pakkausta valmistettaessa on huolehdittava siitä, että haitallisten aineiden ja aineiden sekä muiden vaarallisten aineiden pitoisuudet pakkausmateriaalissa ja pakkauksen osissa ovat mahdollisimman vähäiset, jotta pakkausjätteiden jätehuollosta tai pakkauksista syntyvien jäännösten sijoittamisesta kaatopaikoille tai polttamisesta ei aiheudu haittaa ympäristölle.

2) Pakkausten uudelleenkäytettävyyttä koskevat vaatimukset

Pakkauksen on samanaikaisesti täytettävä seuraavat vaatimukset:

— pakkauksen fyysisten ominaisuuksien on oltava sellaiset, että se kestää useita kuljetus- ja käyttökertoja tavanomaisissa käyttöoloissa,

— käytettyä pakkausta on mahdollista käsitellä työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti, sekä

— kun pakkausta ei enää käytetä uudelleen

ja siitä tulee jäte, noudatetaan pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevia vaatimuksia.

3) Pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevat vaatimukset*a) Kierrätykseen kelvollinen pakkaus*

Pakkaus on valmistettava siten, että tietty prosenttiosuus siinä käytettyjen materiaalien painosta voidaan kierrättää ja käyttää raaka-aineena markkinoille toimitettavien tuotteiden valmistuksessa Euroopan yhteisössä voimassa olevien standardien mukaisesti. Tämä prosenttiosuus voi vaihdella sen materiaalityypin mukaan, josta pakkaus on valmistettu.

b) Energiakäyttöön kelvollinen pakkaus

Energiakäyttöön toimitettavilla pakkausjätteillä on oltava vähimmäislämpöarvo, jotta energiakäyttö voidaan optimoida.

c) Kompostointikelpoinen pakkaus

Kompostointiin toimitettavien pakkausjätteiden on oltava riittävän helposti biologisesti hajoavia, jotta niistä ei ole haittaa kompostoitavan jätteen erilliskeräykselle, kompostointiprosessille tai toiminnalle, jossa kompostia käytetään.

d) Biohajoava pakkaus

Biologisesti hajoavien pakkausjätteiden on hajottava fyysisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoaa lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi.

N:o 963

Verohallituksen päätös ennakon alarajasta ja kantoeristä

Annettu Helsingissä 6 päivänä lokakuuta 1997

Verohallitus on 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/96) 6 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §
Ennakkoa ei määrätä, jos sen määrä olisi pienempi kuin 1 000 markkaa.

2 §
Ennakko kannetaan ennakon määrästä riippuen kahdessa tai useammassa erässä seuraavasti:

Kannettavan ennakon määrä mk	Kantoerien lukumäärä	Kantokuukaudet
1 000—3 000	2	maaliskuu ja syyskuu
yli 3 000 mutta enintään 10 000	3	helmikuu, heinäkuu ja marraskuu
yli 10 000 mutta enintään 60 000	6	helmikuu, huhtikuu, kesäkuu, elokuu, lokakuu ja joulukuu
yli 60 000	12	tammikuu—joulukuu

3 §
Päätös ei koske tuloverolain 3 §:ssä tarkoitetuilta yhteisöiltä ja 5 §:ssä tarkoitetuilta yhteisetuksilta kannettavaa ennakkoa.

4 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.
Päätöstä sovelletaan ennakon kanton vuodesta 1998 alkaen.

Helsingissä 6 päivänä lokakuuta 1997

Pääjohtaja *Pekka Ruuhonen*Ylitarkastaja *Irma Korpela*